

Københavns Amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner. De lokale myndigheder fastsætter ifølge den gældende lov tilskudsniveauet for Den storkøbenhavnske Landsdelsscene og træffer dermed beslutning om størrelsen af de statslige tilskud til landsdelsscenen.

Udviklingen inden for landsdelsscenens teatre i de seneste år såvel kunstnerisk som økonomisk har gjort det klart, at en opretholdelse af den nuværende ordning med underskudsdekning og indbyrdes solidaritet ikke længere er hensigtsmæssig. Der har bl.a. været tale om et fortsat fald i billetsalget siden 1981-82.

Ministeriet har derfor indledt forhandlinger med de øvrige tilskudsydere, Københavns Amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner om en ændret tilskudsordning, der forudsætter, at de enkelte teatre drives som selvstændige enheder uden ret til fra tilskudsyderne at opnå dækning af eventuelle underskud. Bevillingsniveauet for det enkelte teater forudsættes normalt fastsat for en periode på 4 år.

Statens tilskud fikseres, således at der bliver tale om et fast årligt tilskud, der reguleres med en procentsats, der fastsættes af Kulturministeriet for det enkelte år. Samtidig indbygges det i ordningen, at statens tilskud ikke kan overstige 40 pct. af det samlede offentlige tilskud til ordningen.

Til kapitel 6

Egnsteatre

Til § 13

Teaterlovens bestemmelser om egnsteaterstøtte, §§ 16 og 16 b, hidrører fra lov nr. 211 af 23. maj 1979 med en senere ændring ved lov nr. 292 af 6. juni 1984.

Bestemmelserne, der trådte i kraft den 1. januar 1980, indebærer, at der ydes 50 pct. statsrefusion af de udgifter, som kommuner og amtskommuner afholder til drift af egnsteatre, der udøver virksomhed som børneteater og opsøgende teater.

Lovbestemmelserne om egnsteater havde det hovedsigte at stimulere de decentrale tendenser, der op gennem 70'erne var blevet tydelige inden for gruppeteatret, og som betød en prioritering af geografisk tilknytning til en bestemt egn og dens befolkning. Samtidig ønskede man at animere de kommunale og amtskommunale myndigheder til et øget engagement på dette område.

Der er i de forløbne år oprettet en lang række egnsteatre. Pr. 1. januar 1989 udbetales således statsrefusion til 30 egnsteatre.

Der er i de sidste 3 år afholdt følgende statslige udgifter til egnsteaterrefusion:

1986	22.054.000 kr.
1987	22.962.000 kr.

1988 ..... 25.564.000 kr.

Det må imidlertid konstateres, at egnsteatrene ikke er spredt jævnt ud over hele landet, idet ialt 20 af de 30 egnsteatre er oprettet inden for de områder, hvor der i dag også drives landsdelsscenevirksomhed.

Der synes således at være en tilbøjelighed til, at egnsteatrene koncentrerer sig i de store byområder, hvor der i forvejen er et betydeligt udbud af teater.

Med henblik på at modvirke denne tendens og sikre en bedre geografisk spredning af den statslige støtte til egnsteatrene, foreslås det at begrænse den automatiske refusionsordning således, at der ikke længere gives automatisk statsrefusion af kommuner og amtskommuners udgifter til driften af egnsteatre, der er beliggende i Københavns amt, Københavns og Frederiksberg kommuner, Fyns amt, Århus amt og Nordjyllands amt.

For egnsteatre inden for disse områder åbnes der til gengæld mulighed for at få støtte fra Teaterrådet, jf. bestemmelsen i lovforslaget § 16.

Statsrefusionen til de egnsteatre, der fremover vil være omfattet af ordningen, ydes fortsat kun inden for et maksimum, der fastsættes i en tekstanmærkning til finansloven. Det maksimumsbeløb, hvoraf der ydes statsrefusion, er for øjeblikket 3.610.000 kr., men foreslås nedsat til 2 mio. kr.

Bestemmelsen i den gældende lov, hvorefter det er en betingelse for statsrefusion, at der er tale om et egnsteater, der udøver virksomhed som børneteater og opsøgende teater, er ikke medtaget i lovforslaget. Stedfundne undersøgelser viser, at en række af de teatre, der støttes som egnsteatre efter den gældende ordning, ikke har børneteater og opsøgende teater som hovedbestanddel af deres repertoire. Ministeriet er af den opfattelse, at et egnsteater fremover må defineres som et teater for en hel egns befolkning, og ikke kun for en bestemt aldersgruppe, og at den væsentligste del af teateraktiviteten bør ligge inden for egnen eller lokalområdet. Egnsteatrene vil således kunne varetage opgaver som opsøgende teater, teater for børn og unge, voksenteateraktivitet, samarbejde med amatører, egnsspil og deltagelse i dramapædagogisk arbejde.

Til kapitel 7

Teaterrådet

Til § 15

Bestemmelsen fastslår, at Teaterrådet som hidtil skal være et rådgivende organ såvel for Kulturministeriet som for andre offentlige myndigheder i sager om teaterforhold.

Rådet skal fortsat af egen drift kunne tage teater-spørgsmål op til behandling og udtale sig herom.